

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z dnia 5 września 2019r. oddalił pięć odwołań J. W. (płatnika składek) od pięciu decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 29 listopada 2018r. stwierdzających, że (zainteresowani w sprawie) ubezpieczeni: M. B. (1), G. G., M. B. (2), H. J. i B. J. podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu umów o świadczenie usług w okresach wskazanych w decyzjach w latach 2014 - 2016.

Sąd nie uwzględnił odwołań płatnika składek - prowadzącego pozarolniczą działalność pod firmą Zakład Usługowy (...) - który nie zgodził się z ustaleniem organu rentowego, że zawarte przez płatnika z ubezpieczonymi umowy, nazwane umowami o dzieło, są umowami o świadczenie usług, wykonywanymi w ramach kontraktów zawartych przez płatnika z gminami na sprzątnięcie terenów, obiektów, pielęgnację terenów zielonych.

Sąd ustalił, że płatnik składek w celu wykonania zobowiązań z ramowych kontraktów zatrudniał pracowników oraz inne osoby na podstawie umów cywilno-prawnych w razie konieczności realizacji dodatkowych i nieprzewidzianych zadań.

Umowy zawarte z zainteresowanymi w sprawie obejmowały: czynności operatora koparko-ładowarki - załadunek ziemi, kopanie rowów (M. B. (1)), utrzymanie czystości w szalecie miejskim (H. J., B. J.), czynności sprzątnięcia (G. G., M. B. (2)).

Sąd zważywszy na rodzaj, charakter powierzonych ubezpieczonym czynności (czynności proste, powtarzalne, niewymagające specjalnych kwalifikacji, ukierunkowane na staranność wykonania, nie na określony z góry rezultat) nie znalazł podstaw dla przyjęcia, że zaskarżone umowy były umowami o dzieło (art. 627 i nast. k.c.) lecz umowami o świadczenie usług, stanowiącymi tytuł do ubezpieczeń społecznych z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z 13 października 1998r o systemie ubezpieczeń społecznych.

W apelacji od wyroku płatnik składek wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i decyzji poprzez ustalenie, że zainteresowani w sprawie ubezpieczeni nie podlegali ubezpieczeniom społecznym w okresach wskazanych w decyzjach.

Apelujący zarzucił nieważność decyzji organu rentowego, jako wydanych w oparciu o ustalenia poczynione w trakcie kontroli u płatnika, która z uwagi na jej długotrwałość naruszyła przepisy o czasie trwania kontroli, przez co ustalenia poczynione zostały w oparciu o dowody pozyskane nielegalnie i sprzecznie z prawem.

Apelujący zarzucił ponadto naruszenie przez sąd przepisu art. 233 k.p.c. poprzez wybiórczą, powierzchowną, wyrywkową ocenę umów będących przedmiotem sporu.

Apelujący, uzupełniając apelację, wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i decyzji oraz o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania bezpośrednio przez organ rentowy (pismo k. 90 a.s.).

Sąd Apelacyjny nie uwzględnił apelacji (art. 385 k.p.c.).

Sformułowany w apelacji zasadniczy zarzut nieważności decyzji organu rentowego będących przedmiotem oceny w postępowaniu odwoławczym jest bezzasadny z uwagi na ustalone w tym zakresie orzecznictwo, w którym

przyjmuje się możliwość uchylenia zaskarżonego wyroku i decyzji organu rentowego (art. 477^{14a} k.p.c.) jedynie w przypadku ustalenia, że decyzja administracyjna jest dotknięta takimi wadami formalnymi, które ją dyskwalifikują w stopniu odbierającym cechy aktu administracyjnego (por. wyroki Sądu Najwyższego z: 16 lutego 2016r., I UK 84/15; 28 września 2018r., I UK 230/17). Eksponowane przez pełnomocnika płatnika naruszenie przepisów o okresie kontroli ZUS u płatnika nie należy do kategorii uchybień dyskwalifikujących zaskarżoną decyzję w sposób wymagający zastosowania przepisów o nieważności i uchyleniu decyzji.

Nietrafny jest również zarzut błędnej oceny materiału dowodowego, a przez to nieprawidłowej kwalifikacji prawnej umów zawartych z ubezpieczonymi w ramach kontraktów ogólnych wiążących płatnika z kontrahentami komunalnymi.

Nie sposób zgodzić się z zapatrywaniem skarżącego, że opisane przez sąd pierwszej instancji ustalenia faktyczne, które Sąd Apelacyjny przyjął za własne, dają podstawę dla przyjęcia, że wykonywane przez ubezpieczonych czynności wypełniały istotne znamiona umów o dzieło (art. 627 k.c. i nast.). Samo ujęcie treści umów wskazywało na staranność działania wykonawców umów. Sposób świadczenia usług, sposób wynagradzania (za roboczo-godziny), brak określenia z góry sprecyzowanego rezultatu w sposób pozwalający na ścisłe poddanie go weryfikacji ze względu na odpowiedzialność z tytułu rękojmi i wad, charakter samych czynności wykonywanych przez ubezpieczonych (prostota, powtarzalność czynności) - właściwie ocenione przez sąd pierwszej instancji - łącznie uprawniają do potwierdzenia słuszności stanowiska przyjętego przez organ rentowy w zaskarżonych decyzjach, a następnie w zaskarżonym wyroku.

Na koszty postępowania złożyła się 5-krotność minimalnej opłaty za czynności radcy prawnego w postępowaniu apelacyjnym (5 x 240 zł).

/-/SSA M.Procek /-/SSA M.Żurecki /-/SSA B.Torbus
Sędzia Przewodniczący Sędzia